

37. Ale we wšim tom dobywamy přez toho, kotryž je nas lubował.

38. Přetož sym wěsty, zo ani smjeré, ani žiwjenje, ani jandželjo, ani knjejtwa, ani mocy, ani přitomne, ani přichodne, ani (swětna) móc,

39. Ani wysokosć, ani hlubokosć, ani druhe stworjenje, njezamóže nas wotdžělić wot lubosće Božeje, kotraž je w Khrystusu Jězusu, našim Knjezu.*

STAW IX.

Pawoł praji, zo při zahubjenju Židow, kotrež wón jara wobžaruje, tola slubjenja, Abrahamowym potomnikam date, njewostanu za Israelitow prózdne; přetož wone so njepočahuja na wšěch krejnych potomnikow Abrahamowych, ale jeno na tych, kotřiž buchu ze Židow a pohanow z hnadowneho wuzwolenja Božeho přez wěru synowje Abrahamowi. Bóh pak smili so, na kotrymž chce, a zatwjerdzi, kohož chce. Tola Židža, dokelž njepytachu sprawnosć we wěrje do Khrystusa, ale we zakońskich skutkach, su swojej njesprawnosći přewostajeni, mjez tym zo pohani přez wěru do Khrystusa wosprawneni bywaju.

Prawdu praju w Khrystusu, njelžu, hdyž swědčenje mi dawa moje swědomjo w Duchu swjatym,*

2. Zo mam wulku zrudobu, a njepřestawacu bolosć w swojej wutrobje.

3. Přetož ja sam bych cheyl zastorčeny być, přeč wot Khrystusa, za swojich bratrow, kotřiž su moji přećeljo po mjasu. Jap. sk. 9, 2; 1. Kor. 15, 9.

4. Kotřiž džě su Israelitowje, kotrychž je džěcatstwo a krasnosć, a zwjazk, a zakonjadaće, a Boža služba a slubjenja;

5. Kotrychž su wótecy a z kotrychž je Khrystus po mjasu, kotryž je Bóh nad wšitkimi, khwaleny do wěčnosće. Amen.*

6. Nic, jako by přepadnyło slowo Bože.* Přetož nic wšitecy, kotřiž su z Israela, su (prawi) Israelitowje,

7. Ani kotřiž su Abrahamowe symjo, njejsu wšitecy synowje; ale „we Isaaku budže tebi potomnistwo mjenowane“.*

1. Mójz. 21, 12.

8. To je, nic kotřiž su džěci mjasu, su džěci Bože, ale džěci slubjenja liča so jako potomnistwo.

9. Přetož slowo slubjenja je to: „W tom času přińdu, a Sara změje syna.“

1. Mójz. 18, 10.

10. Ale nic jeno wona, ale tež Rebekka, kotraž podja z jenocho, z Isaaka, našeho wótca. 1. Mójz. 25, 24.

39. Ničo, ani bojosć před smjerću ani nadžija na žiwjenje, ani jandzele ani djaboly, ani přitomne ani přichodne horja, ani česć ani hańba, njemóže nam rubić lubosć k Bohu, kotruž je nam Jězus Khrystus ze swojej hnady do wutroby zašćepil, khiba zo sami cheemy. Hřěch, přez kotryž so wot Božeje lubosće džělimy, je naš samsny skutk.

IX. 1. Po rozestajenju wěrnosće 8, 28—39, zo ći, kotrychž je Bóh k swjatosći žiwjenja a k zbóžnosći powolał, tež wšitke zadžěwki předobudu a w lubosći k Bohu so wobtwjerdza, wobroći so Pawoł ze zrudobu k Židam r. 1—5, kotřiž buchu přede wšěmi čłowjekami powołani, a tola, dokelž do Jězusa njewěrja, z wjetšeho džěla začisnjeni, a dopokazuje, zo pak slubjenja Bože přez to móc a wěrnosć njezhubja, dokelž njepłačachu wšitkim, kotřiž běchu po mjasu Abrahamowi potomnicy, ale jeno tym, kotřiž buchu runja Isaakej a Jakubej wot Boha wuzwoleni r. 6—13. Skónčnje r. 14—29 dopokazuje, zo Bóh při tom njesprawny njeje, dokelž ma prawo, swoju hnadu podawać, komuž chce. So powołajo na Khrystusa, swoje swědomjo a Ducha swjateho chce s. Pawoł z wosebitej wažnosću horcu lubosć k swojemu ludej a swoju ćežku zrudobu nad jeho začisnjenjom wozjewić. — 3. S. Pawoł žada, hdy by móžno było, zo by na wěčne wot Khrystusa džěleny był, hdy by přez to swojich bratrow, Židow, před zahubjenjom zakitał. — 5. W dwěmaj rjadkomaj mjenuje s. Pawoł wosebite hnady, z kotrymiž bě Bóh israelski lud wuznamjenił. — 6. Hdyž Židža, bynje tak spodziwnje wot Boha wjedženi, tak hnadownje wuznamjenjeni, tola do Bohačłowjeka Khrystusa njewěrja, a tohodla k wěčnejbóžnosći njepřińdu, njeje na tym wina, zo snadž su slubjenja Bože njewěste abo prózdne byle; ně, wone bychy date Abrahamowemu potomnistwu, tola nic potomnikam po mjasu, ale po Božim wuzwolenju, t. r. jako jeno Isaakowi a Jakubowi potomnicy za prawych potomnikow Abrahamowych płačachu, dokelž běštaj Isaak a Jakub, tež Israel rěkany, wot Boha wuzwolenaj, a nic druhí syn Abrahamowy, Ismael, a nic přenjerodženy syn Isaakowy, Esau, tak płaća slubjenja nie wšěm krejnym potomnikam Abrahamowym, ale tym, kotrychž Bóh wuzwoli. — 7. A nic we Ismaelu, synu, kotrehož měješe Abraham z Hagaru.